

Сранникъ.

Хопъ, хопъ, хопъ,
Въвъ галопъ
Припкай конче, съ бясъ; —
Стига вечъ
Тукъ — далечъ
Съмъ се луталъ азъ!

Роденъ кжтъ
Тоя пжтъ
Ще споходимъ ний . . .
Майка тамъ
Чака, знамъ . . .
Бързай, конче, дий!

Тя за менъ
Нощъ и день
Плаче и ридай;
Че единъ
Има синъ —
Въ чуждъ, далеченъ край!

Люб. Гобевски.

При езерото.

I.

Много вода, събрана на едно мѣсто и за-
обиколена отъ всѣкъждѣ съ суша, обра-
зува езеро.

Красиво нѣщо е езерото! Само който го е
виждалъ, той може да си прѣдстави, каква